

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Halina Czaban (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Leszek Kulik
Protokolant	Agnieszka Rezanow-Stöcker

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Janusza Kordulskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 r. sprawy:

- 1) **M. S.** oskarżonego z art. 272 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 298 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.
- 2) **H. A.** oskarżonego z art. 205 § 1 d.k.k. w zb. z art. 4 ust.1 ustawy z 12.10.1994r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego w zw. z art. 4 § 1 k.k.
- 3) **H. D.** oskarżonego z art. 205 § 1 d.k.k. w zb. z art. 4 ust.1 ustawy z 12.10.1994r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego w zw. z art. 4 § 1 k.k.
- 4) **W. O.** oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 298 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonego H. A.

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 29 listopada 2013 r. sygn. akt II K 1/13

I. Zmienia wyrok w zaskarżonej części wobec oskarżonych M. S., H. A., H. D. i W. O. ten sposób, że:

1. w punktach I i X kwalifikację prawną czynów przypisanych i podstawę prawną skazania uzupełnia o art. 4 § 1 k.k. i eliminuje ten przepis z podstawy wymiaru kary,
2. w punktach IV i VII w podstawie wymiaru kary eliminuje art. 4 § 1 k.k. i określa w tych punktach w sytuacji nieuiszczenia orzeczonych grzywnien w terminie 30 (trzydzieści) dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując jeden dzień za równoważny grzywnie w kwocie 20 (dwudziestu) złotych,
3. w punktach V, VI, VIII i IX eliminuje art. 4 § 1 k.k., a nadto w punktach VI i IX określa termin wykonania obowiązku naprawienia szkody na 6 (sześć) miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku.

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy, uznając apelację obrońcy oskarżonego H. A. za oczywiście bezzasadną.

III. Zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

1. M. S. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 5 maja 1996r. do dnia 17 października 2002r. w miejscowości K., K., P., S., S., B., O., S., B. oraz w innych miejscowościach działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., R. S., K. P., C. L., M. P., M. B., W. B., H. D., A. G., C. B., T. M., W. O., C. T., A. M., M. S. s. P. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jedenastokrotnie doprowadził firmy ubezpieczeniowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 200.000,01 zł, stanowiących odszkodowania wypłacone z tytułu kolizji drogowych, za pomocą wprowadzenia pracowników tych firm w błąd co do okoliczności rzeczywistego zaistnienia takich zdarzeń, w ten sposób, że brał udział w kolizjach, które były organizowane umyślnie oraz nakłonił inną osobę do wyłudzenia od pracownika urzędu zajmującego się rejestracją pojazdów poświadczenia nieprawdy w postaci dowodu rejestracyjnego wystawianego na nazwisko osoby nie będącej faktycznym właścicielem oraz podrobił nieczytelny podpis osoby uprawnionej na dokumencie złożonym następnie do akt szkodowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w stosunku do mienia znacznej wartości, zaś z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

1. w okresie od 5 maja 1996r. do 5 września 1996r. w M. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., R. S. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 24.107,90 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w organizacji kolizji drogowej, podczas której kierowany przez R. S. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła R. S. w dniu 11 lipca 1996r. z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki (...) odszkodowanie w kwocie 11.607,90 zł i dnia 5 września 1996r. H. O. odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC tego pojazdu w kwocie 12.500 zł

2. w okresie od 6 lutego 1997r. do 20 lutego 1997r. w miejscowości K. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., K. P. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 26.348,20 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez K. P., w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła H. O. w dniu 20 lutego 1997r. z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...) odszkodowanie w kwocie 26.348,20 zł

3. w okresie od 14 kwietnia 1997r. do 23 maja 1997r. w K. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., C. L. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 26.407,40 zł stanowiące odszkodowanie wypłacone z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika tej firmy co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez C. L. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła dnia 23 maja 1997r. jemu odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...) w wysokości 19.634,70 i C. L. odszkodowanie z tytułu AC tego pojazdu w wysokości 6 772,70zł

4. w okresie od 24 lipca 1997r. do 19 sierpnia 1997r. w miejscowości P. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., M. P., M. B. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 19.895,90 zł., za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez M. B. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. P., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) odszkodowanie H. B. dnia 19 sierpnia 1997r. w kwocie 16.586,40 zł i dnia 12 sierpnia 1997r. M. P. odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu w kwocie 3.309,50 zł

5. w okresie od 8 września 1997r. do 26 września 1997r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., W. B. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 21.728,90zł stanowiące odszkodowanie wypłacone z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika tej firmy co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez W. B. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła w dniu 26 września 1997r. jemu odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...)w wysokości 21.728,90 zł

6. w okresie od 6 grudnia 1997r. do 9 stycznia 1998r. w miejscowości S. i w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., H. D., A. G. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. i A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 12.289,70 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez H. D. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez A. G.. W następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, (...) S.A. Inspektorat w S. wypłaciła w dniu 9 stycznia 1998r. z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...) odszkodowanie M. S. s. P. w kwocie 8.228,20 zł i w dniu 22 grudnia 1997r. (...) S.A. Inspektorat w A. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu odszkodowanie H. D. w kwocie 4.061,50 zł

7. w okresie od 6 grudnia 1997r. do 12 stycznia 1998r. w miejscowości S. i w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O. A. G. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 11.065,40 zł za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez A. G. samochód marki (...) nr rej. SWN (...) uderzył w drzewo, w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji. (...) S.A. Inspektorat w S. wypłaciła w dniu 12 stycznia 1998r. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu odszkodowanie M. S. s. P. w kwocie 11.065.40 zł

8. w okresie od 1 października 1998r. do 20 października 1998r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z C. B. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 11 049,20 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez C. B., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu Tarpan jemu odszkodowanie dnia 20 października 1998r. w kwocie 11.049,20zł.

9. w okresie od 10 stycznia 1999r. do 10 lutego 1999r. w miejscowości B. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., W. O. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Oddział w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 30.294,41 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez T. M., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma

ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) nr rej. (...) odszkodowanie jemu dnia 3 lutego 1999r. w kwocie 15.800,00 zł, oraz wypłaciła z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...)odszkodowanie W. O. dnia 10 lutego 1999r. w kwocie 14.494,41 zł

10. w dniu 12 stycznia 1999 roku w S. w toku postępowania szkodowego prowadzonego przez likwidatora szkody w firmie ubezpieczeniowej (...) S.A. I Oddział w S. na druku oceny technicznej nr (...) podrobił podpis T. D., właściciela pojazdu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że pod treścią sporządzonego opisu uszkodzeń w/w samochodzie powstałych na skutek fikcyjnej kolizji drogowej z dnia 10.01.1998r., kiedy to (...) nr rej. (...)miało zderzyć się z samochodem marki (...) nr rej. (...), podpisał się nieczytelnie za T. D. jako właściciela ocenianego auta, a następnie dokument ten posłużył jako autentyczny w w/w firmie ubezpieczeniowej, dając podstawę do naliczenia i wypłaty nienależnego odszkodowania,

11. w dniu 13 grudnia 1999r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. s. P., podstępem wprowadził w błąd pracownika Starostwa Powiatowego w S., co do osoby właściciela samochodu marki (...)o numerze nadwozia (...), w ten sposób, że złożył w tym urzędzie wniosek o rejestrację tego pojazdu, do którego to wniosku dołączył wystawioną na swoje nazwisko umowę kupna sprzedaży z dnia 10.12.1999r., chociaż w rzeczywistości faktycznym nabywcą była wówczas inna osoba, wprowadzając tym samym w błąd pracownika Urzędu co do osoby właściciela przedmiotowego samochodu, w wyniku czego w dniu 13 grudnia 1999r. wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci wystawionego na swoje nazwisko dowodu rejestracyjnego nr blankietu (...) oraz tablic rejestracyjnych (...)

12. w okresie od 19 sierpnia 2001r. do 3 września 2001r. w miejscowości O. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., K. P. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 8.243 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez K. P., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...)K. P. odszkodowanie dnia 3 września 2001r. w kwocie 8.243zł

13. w okresie od 1 października 2002r. do 17 października 2002r. w S. i B., działając wspólnie i w porozumieniu z C. T., H. O., A. M., M. S. s. P. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. Inspektorat w A.Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 8.570 zł, stanowiące odszkodowania wypłacone z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie przez inne osoby, podczas której kierowany przez A. M. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. S. s. P., w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji (...) S.A. Inspektorat w S. Oddział w B. wypłacił W. J. dnia 17 października 2002r. z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) odszkodowanie w kwocie 4.401 zł i z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...)odszkodowanie jemu dnia 15.10.2002r. w kwocie 4.169 zł

tj. o czyn z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

2. H. A. zosta# oskar#ony o to, #e:

w okresie od 16 lutego 1998r. do 17 kwietnia 1998r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., M. S. s. P., K. P. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 38.374,23 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez K. P. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...)kierowanym przez M. S. s. P. i samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła K. P. w dniu 13 marca 1998r. z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki (...)odszkodowanie w kwocie 8.028,10 zł dnia 17

kwietnia 1998r. D. A. odszkodowanie z tytułu OC tego pojazdu w wysokości 16.346,30 zł i dnia 9 marca 1998r. M. S. s. P. odszkodowanie z tytułu OC tego pojazdu w wysokości 13.999,83 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk

3. H. D. został oskarżony o to, że:

w okresie od 6 grudnia 1997r. do 9 stycznia 1998r. w miejscowości S. i w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., A. G. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. i A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 12.289,70 zł, za pomocą wprowadzenia pracowników tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...)zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez A. G. w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, (...) S.A. Inspektorat w S. wypłaciła w dniu 9 stycznia 1998r. z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...) odszkodowanie M. S. s. P. w kwocie 8.228,20 zł i w dniu 22 grudnia 1997r. (...) S.A. Inspektorat w A. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu odszkodowanie H. D. w kwocie 4.061,50 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk

4. W. O. został oskarżony o to, że:

w okresie od 10 stycznia 1999r. do 10 lutego 1999r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. O., M. S., T. M. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Oddział w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 30.294,41 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w organizacji kolizji drogowej, podczas której samochód marki (...) nr rej. (...) kierowany przez M. S. został uderzony przez samochód marki (...) nr rej. (...) kierowany przez T. M. , w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) nr rej. (...) odszkodowanie M. S. dnia 3 lutego 1999r. w kwocie 15.800,00 zł, oraz wypłaciła z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...)odszkodowanie W. O. dnia 10 lutego 1999r. w kwocie 14.994,41 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk

5. E. K. został oskarżony o to, że:

dniu 12 stycznia 1999 roku w S. w toku postępowania szkodowego prowadzonego przez firmę ubezpieczeniową (...)S.A. I Oddział w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. s. E. sfalszował podpis T. D. na dokumencie ubezpieczeniowym w ten sposób, że działając jako likwidator szkody (...) S.A. I Oddział w S. przedłożył M. S. druk oceny technicznej nr (...), na którym ten za namową E. K. podrobił podpis T. D., właściciela pojazdu marki (...) nr rej. (...), podpisując się za niego nieczytelnie jako właściciel ocenianego auta pod treścią sporządzonego opisu jego uszkodzeń powstałych na skutek fikcyjnej kolizji drogowej z dnia 10.01.1998 r., kiedy to (...) nr rej. (...) miało zderzyć się z samochodem marki (...) nr rej. (...), a następnie dokument ten został złożony jako autentyczny w w/w firmie ubezpieczeniowej, dając podstawę do naliczenia i wypłaty nienależnego odszkodowania,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk.

Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 29 listopada 2013r., sygn. akt II K 1/13: **Sqd**

I. Oskarżonego **M. S.** uznał za winnego tego, że: w okresie od 5 maja 1996r. do dnia 17 października 2002r. w miejscowości K., K., P., S., S., B., O., S., B. oraz w innych miejscowościach działając wspólnie i w porozumieniu R. S., C. L., M. B., W. B., A. G. (obecnie D.), H. D., C. B., W. O., C. T., A. M., M. S. s. P. i innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jedenastokrotnie doprowadził firmy ubezpieczeniowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 200.000,01 zł, stanowiących

odszkodowania wypłacone z tytułu kolizji drogowych, za pomocą wprowadzenia pracowników tych firm w błąd co do okoliczności rzeczywistego zaistnienia takich zdarzeń, w ten sposób, że brał udział w kolizjach, które były organizowane umyślnie oraz nakłonił inną osobę do wyłudzenia od pracownika urzędu zajmującego się rejestracją pojazdów poświadczenia nieprawdy w postaci dowodu rejestracyjnego wystawianego na nazwisko osoby niebędącej faktycznym właścicielem oraz podrobił nieczytelny podpis osoby uprawnionej na dokumencie złożonym następnie do akt szkodowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w stosunku do mienia znacznej wartości, zaś z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

1. w okresie od 5 maja 1996r. do 5 września 1996r. w M. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 24.107,90 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w organizacji kolizji drogowej, podczas której kierowany przez R. S. samochód marki (...) nr rej. (...)zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła R. S. w dniu 11 lipca 1996r. z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki (...) odszkodowanie w kwocie 11.607,90 zł i dnia 5 września 1996r. H. O. odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC tego pojazdu w kwocie 12.500 zł;

2. w okresie od 6 lutego 1997r. do 20 lutego 1997r. w miejscowości K. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 26.348,20 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez K. P., w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła H. O. w dniu 20 lutego 1997r. z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki T. odszkodowanie w kwocie 26.348,20 zł;

3. w okresie od 14 kwietnia 1997r. do 23 maja 1997r. w K.i S., działając wspólnie i w porozumieniu z C. L. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 26.407,40 zł stanowiące odszkodowanie wypłacone z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika tej firmy co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez C. L. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła dnia 23 maja 1997r. jemu odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...) w wysokości 19.634,70 i C. L. odszkodowanie z tytułu AC tego pojazdu w wysokości 6 772,70 zł;

4. w okresie od 24 lipca 1997r. do 19 sierpnia 1997r. w miejscowości P. i S., działając wspólnie i w porozumieniu M. B. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 19.895,90 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez M. B. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. P., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) odszkodowanie H. B. dnia 19 sierpnia 1997r. w kwocie 16.586,40 zł i dnia 12 sierpnia 1997r. M. P. odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu w kwocie 3.309,50 zł;

5. w okresie od 8 września 1997r. do 26 września 1997r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z W. B. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 21.728,90 zł stanowiące odszkodowanie wypłacone z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika tej firmy co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez

W. B. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła w dniu 26 września 1997r. jemu odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...) w wysokości 21.728,90 zł;

6. w okresie od 6 grudnia 1997r. do 9 stycznia 1998r. w miejscowości S. i w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. D., A. G. (obecnie D.) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. i A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 12.289,70 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez H. D. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez A. G. (obecnie D.) w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, (...) S.A. Inspektorat w S. wypłaciła w dniu 9 stycznia 1998r. z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...)odszkodowanie M. S. s. P. w kwocie 8.228,20 zł i w dniu 22 grudnia 1997r. (...) S.A. Inspektorat w A. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu odszkodowanie H. D. w kwocie 4.061,50 zł;

7. w okresie od 6 grudnia 1997r. do 12 stycznia 1998r. w miejscowości S. i w S., działając wspólnie i w porozumieniu z A. G. (obecnie D.) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 11.065,40 zł za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez A. G. (obecnie D.) samochód marki (...) nr rej. (...) uderzył w drzewo, w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji. (...) S.A. Inspektorat w S. wypłaciła w dniu 12 stycznia 1998r. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu odszkodowanie M. S. s. P. w kwocie 11.065,40 zł;

8. w okresie od 1 października 1998r. do 20 października 1998r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z C. B. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 11 049,20 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez C. B., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu Tarpan jemu odszkodowanie dnia 20 października 1998r. w kwocie 11.049,20 zł;

9. w okresie od 10 stycznia 1999r. do 10 lutego 1999r. w miejscowości B. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Oddział w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 30.294,41 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez T. M., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) nr rej. (...) odszkodowanie jemu dnia 3 lutego 1999r. w kwocie 15.800,00 zł, oraz wypłaciła z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...) odszkodowanie W. O. dnia 10 lutego 1999r. w kwocie 14.494,41 zł;

10. w dniu 12 stycznia 1999 roku w S. w toku postępowania szkodowego prowadzonego przez likwidatora szkody w firmie ubezpieczeniowej (...). I Oddział w S. na druku oceny technicznej nr (...)podrobił podpis T. D., właściciela pojazdu marki (...) nr rej. (...)w ten sposób, że pod treścią sporządzonego opisu uszkodzeń w/w samochodzie powstałych na skutek fikcyjnej kolizji drogowej z dnia 10.01.1998r., kiedy to (...) nr rej. (...) miało zderzyć się z samochodem marki (...) nr rej. (...), podpisał się nieczytelnie za T. D. jako właściciela ocenianego auta, a następnie dokument ten posłużył jako autentyczny w w/w firmie ubezpieczeniowej, dając podstawę do naliczenia i wypłaty nienależnego odszkodowania,

11. w dniu 13 grudnia 1999r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. s. P., podstępem wprowadził w błąd pracownika Starostwa Powiatowego w S., co do osoby właściciela samochodu marki (...) o numerze nadwozia (...), w ten sposób, że złożył w tym urzędzie wniosek o rejestrację tego pojazdu, do którego to wniosku dołączył wystawioną na swoje nazwisko umowę kupna sprzedaży z dnia 10.12.1999r., chociaż w rzeczywistości faktycznym nabywcą była

wówczas inna osoba, wprowadzając tym samym w błąd pracownika Urzędu co do osoby właściciela przedmiotowego samochodu, w wyniku czego w dniu 13 grudnia 1999r. wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci wystawionego na swoje nazwisko dowodu rejestracyjnego nr blankietu (...) oraz tablic rejestracyjnych (...),

12. w okresie od 19 sierpnia 2001r. do 3 września 2001r. w miejscowości O. i S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 8.243 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, która została zorganizowana umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez K. P., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...) K. P. odszkodowanie dnia 3 września 2001r. w kwocie 8.243 zł;

13. w okresie od 1 października 2002r. do 17 października 2002r. w S. i B., działając wspólnie i w porozumieniu z C. T., A. M., M. S. s. P. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. Inspektorat w A. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 8.570 zł, stanowiące odszkodowania wypłacone z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie przez inne osoby, podczas której kierowany przez A. M. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. S. s. P., w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji (...) S.A. Inspektorat w S. Oddział w B. wypłacił W. J. dnia 17 października 2002r. z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) odszkodowanie w kwocie 4.401 zł i z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...) odszkodowanie jemu dnia 15.10.2002r. w kwocie 4.169 zł, tj. popełnienia czynu z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 §1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 25 (dwudziestu pięciu) złotych.

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **M. S.** na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

III. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **M. S.**

1. obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w W.:

- za czyn z punktu I.1. w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;
- za czyn z punktu I.2 w kwocie 12.000 (dwanaście tysięcy) złotych;
- za czyn z punktu I.3 w kwocie 19.634,70 (dziewiętnaście tysięcy sześćset trzydzieści cztery złote i 70/100) złotych;
- za czyn z punktu I.4 w kwocie 3.000 (trzy tysiące) złotych;
- za czyn z punktu I.5 w kwocie 16.000 (szesnaście tysięcy) złotych;
- za czyn z punktu I.6 w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;
- za czyn z punktu I.7 w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;
- za czyn z punktu I.12 w kwocie 3.000 (trzy tysiące) złotych;
- za czyn z punktu I.13 w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych.

2. obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego Towarzystwa (...) S.A. za czyn z punktu I.9 w kwocie 15.800 (piętnaście tysięcy osiemset) złotych.

IV. Oskarżonego **H. A.** uznał za winnego tego, że: w okresie od 16 lutego 1998r. do 17 kwietnia 1998r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. s. P. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. Oddział w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 38.374,23 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez K. P. samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez M. S. s. P. i samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez niego, w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła K. P. w dniu 13 marca 1998r. z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki (...) odszkodowanie w kwocie 8.028,10 zł dnia 17 kwietnia 1998r. D. A. odszkodowanie z tytułu OC tego pojazdu w wysokości 16.346,30 zł i dnia 9 marca 1998r. M. S. s. P. odszkodowanie z tytułu OC tego pojazdu w wysokości 13.999,83 zł, tj. popełnienia czynu z art. 205 § 1 dkk w zb. z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 12 października 1994 r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego w zw. z art. 10 § 2 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 205 § 1 dkk w zb. z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 12 października 1994 r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego w zw. z art. 10 § 2 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 10 § 3 dkk w zw. z art. 36 § 2 i 3 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 600 (sześciuset) złotych.

V. Na podstawie art. 73 § 1 i 2 dkk w zw. z art. 74 § 1 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **H. A.** na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

VI. Na podstawie art. 75 § 2 pkt 1 dkk w zw. z art. 77 § 1 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **H. A.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 16.346,30 (szesnaście tysięcy trzysta czterdzieści sześć złotych i 30/100) złotych.

VII. Oskarżonego **H. D.** uznał za winnego tego, że: w okresie od 6 grudnia 1997r. do 9 stycznia 1998r. w miejscowości S. i w S., działając wspólnie i w porozumieniu z A. G. (obecnie D.) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Inspektorat w S. i A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 12.289,70 zł, za pomocą wprowadzenia pracowników tej firmy w błąd co do okoliczności kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, podczas której kierowany przez niego samochód marki (...) nr rej. (...) zderzył się z samochodem marki (...) nr rej. (...) kierowanym przez A. G. (obecnie D.) w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji, (...) S.A. Inspektorat w S. wypłaciła w dniu 9 stycznia 1998r. z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki (...) odszkodowanie M. S. s. P. w kwocie 8.228,20 zł i w dniu 22 grudnia 1997r. (...) S.A. Inspektorat w A. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu odszkodowanie H. D. w kwocie 4.061,50 zł, tj. popełnienia czynu z art. 205 § 1 dkk w zb. z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 12 października 1994 r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego w zw. z art. 10 § 2 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 205 § 1 dkk w zb. z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 12 października 1994 r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego w zw. z art. 10 § 2 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go, zaś na podstawie art. 205 § 1 dkk w zw. z art. 10 § 3 dkk w zw. z art. 36 § 2 i 3 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 600 (sześciuset) złotych.

VIII. Na podstawie art. 73 § 1 i 2 dkk w zw. z art. 74 § 1 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **H. D.** na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

IX. Na podstawie art. 75 § 2 pkt 1 dkk w zw. z art. 77 § 1 dkk w zw. z art. 4 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **H. D.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 4.061,50 (cztery tysiące sześćdziesiąt jeden złotych i 50/100) złotych.

X. Oskarżonego **W. O.** uznał za winnego tego, że: w okresie od 10 stycznia 1999r. do 10 lutego 1999r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. Oddział w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 30.294,41 zł, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistniałej kolizji drogowej, w ten sposób, że wziął udział w organizacji kolizji drogowej, podczas której samochód marki (...) nr rej. (...) kierowany przez M. S. został uderzony przez samochód marki (...) nr rej. (...) kierowany przez T. M., w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej kolizji wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła z tytułu ubezpieczenia OC samochodu (...) nr rej. (...) odszkodowanie M. S. dnia 3 lutego 1999r. w kwocie 15.800,00 zł, oraz wypłaciła z tytułu ubezpieczenia AC samochodu (...) odszkodowanie W. O. dnia 10 lutego 1999r. w kwocie 14.994,41 zł, tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

XI. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **W. O.** na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

XII. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **W. O.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Towarzystwa (...) S.A. kwotę 14.994,41 (czternaście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt cztery złote i 41/100) złotych.

XIII. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie karne przeciwko **E. K.** umorzył i kosztami procesu w tej części obciążył Skarb Państwa.

XIV. Zwolnił oskarżonych od ponoszenia opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wnieśli prokurator i obrońca oskarżonego H. A..

Obrońca oskarżonego H. A. zaskarżył wyrok w całości w zakresie tego oskarżonego i na podstawie art. 427§2 kpk i art. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5§2 kpk, art. 7 kpk oraz art. 410 kpk i art. 424§1 kpk poprzez oparcie orzeczenia o winie oskarżonego wyłącznie na dowodach niekorzystnych przy dokonanej ocenie dowodów obranej w sposób schematyczny i naruszenie zasady in dubio pro reo, bez należytego uzasadnienia swojego stanowiska w uzasadnieniu orzeczenia;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych przez Sąd I instancji za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony H. A. dopuścił się popełnienia czynu z art. 205§1 dkk w zb. z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 12 października 1994r. o ochronie obrotu gospodarczego i zmianie niektórych przepisów prawa karnego w zw. z art. 10§2 dkk w zw. z art. 4§1 kk mimo braku wystarczających dowodów w sprawie, opierając je wyłącznie na opiniach biegłych sporządzonych kilkanaście lat po zdarzeniu i niespójnych zeznaniach świadków.

Wskazując na powyższe wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu,

ewentualnie

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach.

Prokurator Okręgowy w Białymstoku na podstawie art. 425§1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonych:

- M. S. w zakresie pkt I i II wyroku
- H. A. w zakresie pkt IV, V i VI wyroku
- H. D. w zakresie pkt VII, VIII, IX wyroku
- W. O. w zakresie pkt X wyroku.

Na podstawie art. 427§1 i 2 kpk, art. 438 pkt 1 i 4 kpk i art. 437§1 i 2 kpk zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 4§1 kk w zakresie pkt I wyroku w stosunku do M. S. polegającą na zastosowaniu tego przepisu w podstawie wymiaru kary oraz niezastosowanie tego przepisu w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu i podstawie skazania
- art. 4§1 kk w zakresie pkt IV wyroku w stosunku do H. A. polegającą na jego zastosowaniu w podstawie wymiaru kary oraz art. 37§1 dkk poprzez jego niezastosowanie i nieokreślenie zastępczej kary pozbawienia wolności w sytuacji nieuiszczenia w terminie grzywny przekraczającej 500 zł
- art. 4§1 kk w zakresie pkt V wyroku w stosunku do H. A. polegającą na jego zastosowaniu w podstawie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności
- art. 4§1 kk w zakresie pkt VI wyroku w stosunku do H. A. polegającą na jego zastosowaniu w podstawie orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) SA w W. oraz art. 77§1 kk dkk poprzez niewskazanie terminu wykonania obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego (...) SA
- art. 4§1 kk w zakresie pkt VII wyroku w stosunku do H. D. polegającą na jego zastosowaniu w podstawie wymiaru kary oraz art. 37§1 dkk poprzez jego niezastosowanie i nieokreślenie zastępczej kary pozbawienia wolności w sytuacji nieuiszczenia w terminie kary grzywny przekraczającej 500 zł
- art. 4§1 kk w zakresie pkt VIII wyroku w stosunku do H. D. polegającą na jego zastosowaniu w podstawie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności
- art. 4§1 kk w zakresie pkt IX wyroku w stosunku do H. D. polegającą na jego zastosowaniu w podstawie orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) SA w W. oraz art. 77§1 dkk poprzez niewskazanie terminu wykonania obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego (...) SA
- art. 4§1 kk w zakresie pkt X wyroku w stosunku do W. O. polegającą na zastosowaniu tego przepisu w podstawie wymiaru kary i niezastosowanie tego przepisu w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu oraz w podstawie skazania;

II.rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. S., polegającą na wymierzeniu mu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy oraz ustalone na jego podstawie dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, zamiar i motywacja oskarżonego, a także względy prewencji indywidualnej i ogólnej prowadzą do wniosku, że nie zaistniały przesłanki określone w art. 69§1 i 2 kk, uzasadniające zastosowanie wymienionej dyrektywy wymiaru kary oraz przemawiają za orzeczeniem wobec M. S. kary pozbawienia wolności bez możliwości warunkowego jej zawieszenia.

Wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt I wyroku w stosunku do M. S. z podstawy wymiaru kary i zastosowanie tego przepisu w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu oraz w podstawie skazania

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt IV wyroku w stosunku do H. A. oraz określenie na podstawie art. 37§1 dkk zastępczej kary pozbawienia wolności w sytuacji nieuiszczenia w terminie kary grzywny przekraczającej 500 zł w wymiarze 30 dni przyjmując 1 dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie 20 zł

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt V wyroku w stosunku do H. A.

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt VI wyroku w stosunku do H. A. oraz wskazanie terminu 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku wykonania obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego (...) SA

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt VII wyroku w stosunku do H. D. oraz określenie na podstawie art. 37§1 dkk zastępczej kary pozbawienia wolności w sytuacji nieuiszczenia w terminie kary grzywny przekraczającej 500 zł w wymiarze 30 dni przyjmując 1 dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie 20 zł

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt VIII wyroku w stosunku do H. D.

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt IX wyroku w stosunku do H. D. oraz wskazanie terminu 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku wykonania obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego (...) SA

- wyeliminowanie art. 4§1 kk z pkt X wyroku w stosunku do W. O. z podstawy wymiaru kary i zastosowanie tego przepisu w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu oraz w podstawie skazania

2. zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do M. S. poprzez orzeczenie wobec oskarżonego za zarzucony mu czyn kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wstępnie należy zaznaczyć, że zakres uzasadnienia został ograniczony do części wyroku dotyczącej apelacji prokuratora, albowiem apelacja obrońcy H. A. została uznana za oczywiście bezzasadną, a w tym wypadku uzasadnienie sporządza się tylko na wniosek strony (art. 457§2 kpk), którego nie złożono.

Apelacja prokuratora zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Nie była przez skarżącego kwestionowana prawidłowość zastosowania określonych ustaw karnych w zakresie czynów przypisanych poszczególnym oskarżonym. Zdaniem jednak autora apelacji Sąd I instancji dopuścił się innego błędu, a mianowicie zastosował art. 4§1 kk nieprawidłowo tj. wyrokując w zakresie M. S. i W. O. powołał ten przepis w postawie wymiaru kary, zamiast powołać go w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego i podstawie skazania. Z poglądem skarżącego należy zgodzić się.

Stosowanie reguł intertemporalnych jest obowiązkiem sądu. Przepis art. 4 kk obejmuje reguły stosowania ustawy karnej w przypadku kolizji ustaw karnych w czasie, tj. w sytuacji, gdy czyn zabroniony popełniony zostanie pod rządami ustawy, która nie obowiązuje już w czasie orzekania lub wykonywania orzeczenia. Zgodnie z art. 4§1 kk, ustawę obowiązującą w czasie orzekania (nową) stosuje się, jeżeli nie wprowadziła ona żadnych zmian w zakresie odpowiedzialności sprawcy, a także jeżeli jest "względniejsza", tzn. działa na jego korzyść. Natomiast w sytuacji gdy poprzednio obowiązująca ustawa była dla sprawcy korzystniejsza, należy zastosować tę ustawę.

Dokonując wyboru ustawy, na podstawie której określa się odpowiedzialność karną oskarżonego, należy temu dać wyraz przede wszystkim w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego. Określenie kwalifikacji prawnej takiego czynu jest czynnością niezbędną dla skonstruowania dalszych elementów wyroku skazującego, dlatego powinno być dokonane w

sposób wyczerpujący. Jeśli w danej sprawie zastosowanie znajdują reguły intertemporalne, powołanie art. 4§1 kk jawi się jako niezbędne. Zdaniem sądu odwoławczego niezbędne jest również powołanie art. 4§1 kk w podstawie skazania.

Natomiast jeśli chodzi o podstawę wymiaru kary, to powoływanie omawianego przepisu nie jest już potrzebne. Przyniesienie w wyroku określonych przepisów ustawy karnej

powinno być odzwierciedleniem procesu decyzyjnego sądu, w tym jego chronologii. Skoro zaś wybór pomiędzy nową a starą ustawą – według kryterium względności dla sprawcy - dokonany został już na etapie określania kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu, to wymierzając karę sąd nie stosuje już w zasadzie reguł intertemporalnych (choć rzeczywiście surowość sankcji karnej jest głównym kryterium wyboru ustawy) a bazuje na wybranym całościowo akcie prawnym.

Dlatego, uwzględniając żądania skarżącego, należało w punktach I i X wyroku kwalifikację prawną czynów przypisanych i podstawę prawną skazania uzupełnić o art. 4§1 kk i wyeliminować ten przepis z podstawy wymiaru kary.

Z kolei w punkcie IV wyroku dotyczącym H. A. i w punkcie VII dotyczącym H. D. Sąd Okręgowy prawidłowo powołał art. 4§1 kk w kwalifikacji prawnej czynów i w podstawie skazania, lecz zbędnie umieścił ten przepis w podstawie wymiaru kary. Postulowana przez skarżącego korekta tych punktów wyroku obejmowała również pominięte przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie, do wydania którego zobowiązuje art. 37 dkk, a mianowicie określenie zastępczej kary pozbawienia wolności na wypadek nieuiszczenia orzeczonych grzywien.

Pozostając jeszcze przy kwestii powoływania art. 4§1 kk, to zgodzić się należy ze skarżącym, iż zbędnie Sąd I instancji uczynił to w punktach V, VI, VIII i IX, dotyczących warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec H. A. i H. D. oraz obowiązku naprawienia szkody przez tych oskarżonych.

W punktach VI i IX, orzekając wobec oskarżonych H. A. i H. D. obowiązek naprawienia szkody w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary, Sąd I instancji zaniechał określenia czasu wykonania nałożonego obowiązku, do czego zobowiązuje art. 77§1 dkk. Proponowany przez skarżącego termin 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku jest realnym terminem, w którym oskarżeni będą w stanie uregulować określone w wyroku kwoty, oraz nie narusza interesów pokrzywdzonego, którym jest (...) S.A., dlatego i w tym przypadku należało przychylić się do żądania apelacji.

Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentacji prokuratora kwestionującej orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem wobec oskarżonego M. S.. Nie ma racji skarżący wykazując, że wymierzona oskarżonej kara nie spełnia wymogów prewencji szczególnej i ogólnej, nie uwzględnia w należytych stopniu społecznej szkodliwości czynu oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd Okręgowy wymierzając oskarżonej karę i decydując o warunkowym zawieszeniu jej wykonania uwzględnił w sposób należyty wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk oraz przesłanki z art. 69§1 i 2 kk.

Przepis art. 69§1 i 2 kk jest skonstruowany tak, że przy stosowaniu tej instytucji nakazuje kierować się jedynie względami szczególnie-prewencyjnymi, zaś społeczne oddziaływanie kary, jej współmierność do szkodliwości społecznej czynu i winy sprawcy należy uwzględniać przy wymierzaniu kary (art. 53§1-3 kk). By zatem możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary sąd musi nabrać jedynie przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganej porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa. Jeśli zatem przez pryzmat tych warunków spojrzeć się na sylwetkę M. S., to trzeba zauważyć, że był on osobą dotychczas niekaraną, i choć przestępczych działań, składających się na czyn ciągły, dopuszczał się na przestrzeni dłuższego czasu tj. w latach 1997 – 2002, to następnie, przez okres ponad dwukrotnie dłuższy, potrafił postępować zgodnie z porządkiem prawnym, prowadząc ustabilizowany tryb życia. Te wszystkie okoliczności miały na uwadze Sąd I instancji i należyście je

wyeksponował. Warto jeszcze dodać, że toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do większości ze stawianych mu zarzutów, składając obszerne wyjaśnienia, które stały się podstawą ustaleń w sprawie.

Prokurator nie powołał przy tym żadnych argumentów, które mogłyby podważyć ocenę i stanowisko Sądu Okręgowego. Te zaś, które wskazał, mają wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu, a tym samym na wymiar orzeczonej kary, w tym: działanie w góry powziętym zamiarem, z chęci łatwego wzbogacenia, prowadzenie przestępczego procederu w dobrze zorganizowany, zawodowy sposób czy wartość wyrządzonej szkody. Okoliczności te należy oceniać przez pryzmat przesłanek z art. 115§2 kk, a nie przesłanek warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wymienionych w art. 69§1 i 2 kk. Sąd I instancji miał je na uwadze uznając, iż orzeczona kara 2 lat pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynów, jak i stopnia zawinienia. Wymiar tej kary nie jest kwestionowany przez prokuratora.

Z tych wszystkich powodów Sąd Apelacyjny uznał, że orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności, wzmocniona dodatkowo dolegliwościami w postaci grzywny i w postaci obowiązku naprawienia szkody, nie cechuje się rażącą niewspółmiernością, pomimo zawieszenia jej wykonania i tym samym apelacja prokuratora w tej części nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sytuacja materialna oskarżonych, w szczególności zdeterminowana orzeczonym obowiązkiem naprawienia szkody, uzasadniała zwolnienie ich na podstawie art. 624§1 kpk od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

H.